



Prvo sam pivo popio s trinaest, krišom ispod babine i didine kuće na Korčuli. Zvalo se Nikšićko i bilo mi je odvratno jer sam bio navikao na Dona sirupe od naranče ili limuna, ali se svejedno cijeli život kurčim kako je bilo savršeno. Doduše, postalo jest savršeno, ali tek kad sam napunio 17 i shvatio da su tri pivice idealna mjera za pretvaranje straha, treme i dosade u smijeh, te tako nastavio kroz život uz metodu pokušaja i pogrešaka. Kao kad sam onomad mami i tati glavom razbio WC školjku uz mrmljanje »Nije mi ništa, pala mi je četkica...«

Kako je mama radila u školi kao profesorica, jednom sam s njom završio i na maturalcu u Sovjetskom Savezu. Da, star sam. Uglavnom, u Kijevu sam naručio pivo, katastrofalno ljepilo je popustilo nakon trećega gutljaja i ja sam u ruci ni kriv ni tužan - držao etiketu. Tu, estetski jezivu, ali prvu pivsku etiketu, od današnjih 4.000, stavio sam u album za marke i iste ubrzo počeo trpati u kuverte, te po svijetu noktima i u lavaboima sa flaša trgati papiriće s raznim nazivima hmeljnih napitaka izmislivši si tako ne baš zdrav, ali svakako zanimljiv i potpuno drugačiji hobi. Kad već nemaš tatinu Bembaru i ne znaš igrati nogomet – da si barem po nečemu drukčiji. Kao i što grbavac pušta brkove – da ga zovu Brko!

Kad sam napunio trideset, i zbog mafijaškog stanja u školstvu ostao bez posla, otišao sam slučajno na utakmicu naše reprezentacije u Belgiju, donio par piva i napisao svoj prvi pivski tekst, po uzoru na besmrtnog Michaela Jacksona. Onog drugog, od rođenja bijelog. Uskoro sam često počeo pisati o pivima svijeta i spojio neugodno s beskorisnim te se nakon Klika zaposlio i u samom Playboyu. Umjesto da završim na ulici, pivo me je izvuklo, počeo sam uređivati i podlistak »Svijet piva« u Jutarnjem listu, imao kolumnu »Jedno pivo – jedan grad« u Playboyu... Naučio sam ponešto o pivama svijeta, nikad saznao sve, volio testirati, razgovarati, razmatrati, pa sam čak uz pomoć Andreja Čapke skuhao i svoje prvo pivo. Život je bio lijep, hobi mi je dijelom postao život, i stvarno sam mogao uživati u životu.

PIVILI U RITMU STAROG PIVIJANERA!

Autor Domagoj Jakopović Ribafish

Utorak, 20 Kolovoz 2013 18:35 - Ažurirano Utorak, 20 Kolovoz 2013 18:39

Ali kako to obično biva, firma se riješila Playboya, ja ostao na cesti, i opet došao do dosta gadnog perioda u životu, u kojem bi mi opet trebalo jedno daleko putovanje s reprezentacijom, luda zabava, novi ljudi i neka prilika za novi pokušaj. I taman sam o tome razmišljao, kad su me nazvali iz Pivovare Daruvar i pitali da vodim program na njihovim danima iste. Rekli su da bi nekog u rangu Tarika, ranog Lokasa, ili klasičnog Olivera Mlakara, ali da sam im ja napet jer volim pivo. I tako sam dobio još jednu šansu zahvaljujući pivkanu, možda je vrijeme za novu stranicu. Pa ako želite slušati moje pokušaje duhovitosti, igrati neku pivsku igricu u vidu ispijanja više vrsta Staročeskih, uživati u besplatnim koncertima, ili jednostavno popiti pive sa starom kolumnističkom barabom Ribafishem, vidimo se od petka do nedjelje! Ajd pivili!

